

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/279/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118364241
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:6118364241.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudcov JUDr. Ing. Maria Dubaňa a JUDr. Ivany Štíftovej, v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, námestí T. G. Masaryka 2392/17, Břeclav, Česká republika, IČ: 043 55 211, zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Hegedúšovou, Majerníkova 3/A, Bratislava, proti žalovanej: Y. T., W.. X.X.XXXX, Q. XX/XX, F., o zaplatenie 50 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 16Csp/19/2019-33, zo dňa 26.6.2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobou zamietol a žalovanej nepriznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca podal na Okresný súd Banská Bystrica návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní; dňa 12.2.2019 vydal platobný rozkaz č.k. 31Up/919/2018-13, ktorý sa však žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk, a preto vec postúpil Okresnému súdu Bratislava II. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že žalovaná sa prostredníctvom webovej stránky O..Y..sk registrovala a požiadala žalobcu o poskytnutie pôžičky vo výške 50 eur. Pri registrácii uviedla svoje osobné údaje a odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru žalovaná zároveň potvrdila, že súhlasí so zmluvou o pôžičke, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia pôžičky; zároveň potvrdila, že údaje ktoré žalobcovi ako veriteľovi poskytla sú pravdivé a úplné. Na základe zmluvy o pôžičke č. 474027, zo dňa 19.10.2015, uzatvorenej podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere, žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi pôžičku vo výške 50 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 14 eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 64 eur a to do 28 dní odo dňa poskytnutia pôžičky; dlh sa stal splatným dňom 17.11.2015.

3. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola riadne doručená náhradným spôsobom, oznámením o podanej žalobe nevyjadrila a zostala procesne nečinná. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade bola predmetom posúdenia iba otázka jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné (nepoprela ich ani jedna zo strán) a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur, súd prvej inštancie nenariaďoval pojednávanie a v súlade s § 297 C.s.p. v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p. verejne dňa 26.06.2019 vyhlásil rozsudok.

4. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozsudku (§ 393 ods. 2 C.s.p.) súd prvej inštancie ozrejmil, že veriteľ MINIHOTOVOST, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 852 453 a žalovaná ako spotrebiteľka mali dňa 19.10.2015 uzatvoriť zmluvu o úvere č. 474027, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa (žalobcu) poskytnúť spotrebiteľovi krátkodobý bezúčelový úver, a to najneskôr do 2 pracovných dní odo dňa uzavretia zmluvy odpísaním peňažnej čiastky zodpovedajúcej výške úveru z účtu veriteľa

špecifikovaného na webovej stránke veriteľa v prospech účtu spotrebiteľa a záväzok spotrebiteľa poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 50 eur vrátiť a zaplatiť celkovú čiastku 64 eur. Spotrebiteľka sa mala zaviazat' zaplatiť dlžnú sumu do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru na účet veriteľa špecifikovaný na webovej stránke.

5. Po vykonaní dokazovania oboznámením listinných dôkazov predložených žalobcom, však súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v konaní nepredložil zmluvu na ktorú sa odvoláva v podanej žalobe, z obsahu ktorej by vyplývalo, že spotrebiteľ uzavretím zmluvy potvrdzuje, že obdržal jeden jej rovnopis vo forme elektronického dokumentu vygenerovaného v užívateľskom profile spotrebiteľa na webovej stránke s možnosťou stiahnutia na pevný disk alebo iný nosič dát. Žalobca teda ničím nepreukázal, že žalovaná je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok; nepreukázal uzatvorenie zmluvy o úvere č. 474027, zo dňa 19.10.2015 so žalovanou, z ktorej by vyplývalo, že žalovaná je nositeľom subjektívnej povinnosti zaplatiť žalovanú istinu. Zmluva o úvere medzi spotrebiteľom a žalobcom bola uzatvorená použitím elektronických komunikačných prostriedkov, pričom komunikácia zo strany spotrebiteľa bola zabezpečená iba použitím prihlasovacích údajov cez webovú stránku žalobcu. Aj keď je žalovaná v zmluve o úvere predloženej žalobcom označená ako dlžník uvedením jej mena a priezviska a rodného čísla, ešte nepreukazuje reálne poskytnutie finančných prostriedkov zo strany žalobcu. Žalobca v konaní taktiež ničím nepreukázal, že žalovanej poskytol krátkodobý bezúčelový úver prevodom na jej účet. Rovnako súd prvej inštancie nemal preukázanú skutočnosť tvrdenú žalobcom, že vyzval žalovanú na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou SMS správ, emailov alebo, že by mu odoslal písomnú výzvu zo dňa 22.10.2018 na úhradu dlhu.

6. Na uvedenom základe, konštatujúc nepreukázanie pasívnej vecnej legitímácie žalovanej, za použitia § 1, § 2 písm. a), písm. b) bod 7., písm. c), písm. d), písm. e), § 12 zákona č. 266/2005 Z.z. ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, § 488, § 489 Občianskeho zákonníka, článku 6 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008, súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. tak, že žalovanej, ktorá bola v spore úspešná, nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli.

7. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) bola námietka nesprávnych skutkových zistení, ku ktorým dospel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov a nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na skutočnosť, že uzavretie zmluvy o úvere so žalovanou, ako aj poskytnutie úveru vo výške 50 eur preukázal dôkazmi, ktoré priložil k žalobe, a preto sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že neuniesol bremeno tvrdenia a dôkazu.

8. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

9. Žalobca sa podanou žalobou (návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní) domáhal od žalovanej zaplataenia 50 eur spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 25.11.2015 a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 12 eur, na tom skutkovom základe, že žalovaná sa prostredníctvom webovej stránky O.Y.sk registrovala a požiadala obchodnú spoločnosť MINIHOTOVOST, a.s., Politických vëzňů 1272/21, Nové Mësto, Praha 1, IČ: 04355211, Česká republika, o poskytnutie úveru vo výške 50 eur. Pri registrácii a odoslaní žiadosti o poskytnutie úveru žalovaná potvrdila, že súhlasí so Smlouvou o zápůjčce, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, a zároveň potvrdila, že údaje ktoré veriteľovi poskytla sú pravdivé a úplné. Na základe Smlouvy o zápůjčce č. 474027 zo dňa 19.10.2015 uzatvorenej podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotřebitelském úveru, veriteľ poskytol žalovanej, ako dlžníčke úver vo výške 50 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 14 eura, t.j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 64 eur, a to do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. V zmysle Smlouvy o zápůjčce č. 474027 sú celkové náklady spojené s úverom tvorené výlučne odplatom, čo predstavuje sumu vo výške 14 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej Smlouvy o zápůjčce, stal sa jej dlh dňa 17.11.2015 splatný. Veriteľ

vyzýval žalovanú na úhradu jej záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou SMS správ alebo emailov, na ktoré nereagovala; zaslané jej boli 4 upomienky v súlade s dohodnutými VPP, čím vznikla žalovanej povinnosť uhradiť žalobcovi 12 eur.

10. Návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní žalobca v zmysle § 4 ods. 1 podľa zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, podal elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky Okresného súdu Banská Bystrica prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, pričom listiny a vyhlásenia, ktoré sa pripájajú k návrhu, musia byť podané v elektronickej podobe spolu s návrhom.

11. Z obsahu súdneho spisu, ktorý sa v zmysle § 168 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy, v spojení s inštrukciou Ministerstva spravodlivosti SR č. 1/2017 o elektronickej podobe súdneho spisu, povinne vedie v elektronickej podobe, vyplýva, že žalobca k návrhu pripojil aj dôkazy a to výpis z obchodného registra žalobcu, Smlouvu o zápůjčke č. 474027 zo dňa 19.10.2015, Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu zo dňa 19.10.2015, Dohodu o zrážkach zo dňa 19.10.2015, Všeobecné podmienky poskytnutí úveru, Potvrdenia o zaslaných upomienkach k pôžičke č. 474027 a Výzvu na okamžité uhradenie dlžoby pred začatím súdneho konania.

12. Napriek tomu, že podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd o.i. uvedie, aké dôkazy žalobca označil, aké prostriedky procesného útoku použil, jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzil iba na konštatovanie, že vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených žalobcom a vzápätí uzavrel, že žalobca nepreukázal existenciu hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje uplatnené právo.

13. Pokiaľ súd prvej inštancie na jednej strane vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobca nepreukázal uzavretie zmluvy o úvere č. 474027 zo dňa 19.10.2015 a na druhej strane neuviedol, akým spôsobom vyhodnotil žalobcom predložený dôkaz - Smlouvu o zápůjčke č. 474027 zo dňa 19.10.2015, ako aj potvrdenia o zaslaných upomienkach k pôžičke, dopustil sa tým pochybenia spočívajúcim v nesplnení požiadaviek kladených na proces dokazovania a premietnutia jeho výsledkov do skutkových zistení s tým, že ich absencia v odôvodnení súdneho rozhodnutia predstavuje zásadné porušenie základného práva na spravodlivý proces tak, ako ho deklaruje článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Nevyhnutnosť dôsledne dbať na dodržiavanie kvalitatívnych požiadaviek na odôvodnenie súdneho rozhodnutia tak, ako sú vymedzené v § 220 ods. 2 C.s.p. a formulované rozhodovacou činnosťou súdov vychádza z konceptu právneho štátu, v ktorom dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia je základnou podmienkou legitimity každého rozhodnutia súdu.

14. V danej veci navyše súd prvej inštancie rozhodol postupom podľa § 297 písm. b) C.s.p. bez nariadenia pojednávania, keď výslovne považoval skutkové tvrdenia strán za nesporné a mal za to, že išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia.

15. Na ozrejmienie právnej stránky veci odvolací súd uvádza, že podstata kontradiktórnosti sporového konania spočíva v tom, že strany musia dostať reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na protiargumenty protistrany; zásada rovnosti, resp. princíp rovnosti zbraní, má v kontradiktórnom spore garantovať strane, aby jej bola poskytnutá rozumná možnosť obhajovať sa za podmienok, ktoré ju podstatne neznevýhodňujú vo vzťahu k protistrane. V kontradiktórnom spore musí byť stranám; za rovnakých procesných podmienok; umožnené uplatniť svoj vplyv na konečné meritórne rozhodnutie súdu realizáciou ich procesných práv a v nadväznosti na uvedenú zásadu konajúci súd zákonným spôsobom vyhodnotí procesnú aktivitu oboch strán a túto následne premietne do záverov pre svoje konečné rozhodnutie.

16. Pokiaľ súd overuje pravdivosť (právne významných) skutkových tvrdení strán sporu, zisťuje, či strana ňou uvádzané skutkové tvrdenia preukázala na základe vykonaných dôkazov, rieši tak skutkové otázky a výsledkom tejto hodnotiacej činnosti súdu sú jednotlivé skutkové zistenia (poznatky) a z nich vyvedené

skutkové závery súdu. Hodnotiaci skutkový záver prijatý súdom na základe výsledkov vykonaného dokazovania nie je právnym posúdením.

17. Ak v posudzovanej veci súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca nepreukázal uplatnený nárok, pristúpil k zisťovaniu pravdivosti skutkových tvrdení na základe žalobcom predložených dôkazov a následne výsledky hodnotenia týchto dôkazov (v ich vzájomnej súvislosti) premietol do prijatých skutkových záverov o tom, že žalobca nepreukázal dôvodnosť žalovaného nároku. Za tejto procesnej situácie, t.j. keď súd zisťoval na základe predložených (listinných) dôkazov skutkový stav - pravdivosť skutkových tvrdení - nemohol vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, pretože jeho právne posúdenie veci už nevychádzalo zo skutkového stavu vyplývajúceho z nesporných skutkových tvrdení strán.

18. Z uvedeného potom vyplýva, že rozhodnutie vo veci samej bez nariadenia pojednávania nemožno založiť na závere, že niektorá zo strán neunesla dôkazné bremeno ohľadom ňou tvrdených rozhodujúcich skutočností, čo ale neznamená, že súd prvej inštancie je povinný bezvýhradne si osvojiť nesporné skutkové tvrdenia strán. Súd môže mať v intenciách § 186 ods. 2 C.s.p. dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných (nesporných) tvrdení strán, najmä v prípadoch, ak nie sú podložené relevantnými dôkazmi na ich preukázanie. To platí aj vtedy, ak žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ale tieto nepreukazujú ním tvrdené skutočnosti, pretože tieto v žalobe úplne absentujú (ide o prípad, kedy žalobca opisanie rozhodujúcich skutočností nahradí iba odkazom na pripojené listinné dôkazy).

19. Sumarizujúc vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedá požiadavkám kladeným na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ktoré by bolo vnútorne konzistentné a dalo jasné a zrozumiteľné odpovede na relevantné právne a skutkovo súvisiace otázky vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku, pričom súčasne sa súd prvej inštancie dopustil pochybenia tým, že vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania za stavu, keď fakticky nevychádzal z nespornosti skutkových tvrdení strán, v dôsledku čoho uprel (reálne nevytvoril) žalobcovi procesnú možnosť kontradiktórne sa vyjadriť (z hľadiska meritórneho výsledku konania) k relevantným skutkovým tvrdeniam, o pravdivosti ktorých nadobudol pochybnosť a zmaril tak možnosť aktívnej účasti žalobcu v konaní, čím mu odňal možnosť konať pred súdom. Súd prvej inštancie tak znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; nakoľko uvedený nedostatok nemožno napraviť ani v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a písm. c) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec na ďalšie konanie.

20. Súd prvej inštancie v novom konaní musí nariadiť pojednávanie, ak bude mať o nespornosti (pravdivosti) skutkových tvrdení strán dôvodné pochybnosti a neosvojí si ich ako podklad pre ustálenie skutkového stavu (§ 186 ods. 2 C.s.p.), pretože skutkové tvrdenia nebudú vyplývať z dôkazov predložených súdu na ich preukázanie (§ 132 ods. 3 C.s.p.); na pojednávaní obozrnami strany postupom podľa § 181 ods. 2 C.s.p. o tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje za (ne)sporné a umožní im vyjadriť sa, aby bola zachovaná požiadavka kontradiktórnosti konania. Súd prvej inštancie vykoná riadne dokazovanie v rozsahu potrebnom na posúdenie dôvodnosti žaloby, pričom bude dôsledne pristupovať k zisťovaniu skutkového stavu veci, ktorým si vytvorí podklad pre svoje rozhodnutie. V novom konaní bude súd prvej inštancie povinný riadiť sa vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je v zmysle § 391 ods. 2 C.s.p. viazaný, berúc do úvahy, že s účinnosťou od 1.7.2016 súdy v konaní postupujú a rozhodujú v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi C.s.p. (Čl. 16 ods. 1 Základných princípov C.s.p.); po opätovnom rozhodnutí sporu svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 C.s.p. tak, aby obsahovalo dostatok dôvodov a ich uvedenie bolo zrozumiteľné.

21. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci rozhodne o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 C.s.p.).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).